

[C. J. F. Sven.]

Den højtærede Minister mente, at min Anskuelse skulde være denne, at man ved Fastsættelse af Ekspropriationssummen til enhver Tid skulde gaa efter, hvad der var givet for de paagældende Privilegier. Aldeles ikke. Naar man skal til at ekspropriere, maa man have et vist Grundlag at gaa efter, og det er den almindelige Værdi i Handel og Vandel; men hvis der har været en Køber for kort Tid siden og givet en vanvittig Pris, er det sandelig ikke den Pris, der angiver Værdien.

Den højtærede Minister udtalte i en noget sarkastisk Tone, at jeg ikke bestemte, hvor stor en Pension Apotekerne skulde have, og deri har han fuldkommen Ret, men den højtærede Minister bestemmer det heller ikke. Foreløbig er det Lovgivningsmagten, der bestemmer det, men senere hen kan det jo være, at Lovgivningsmagten bliver udsat for et Tryk, højest sandsynligt, idet den Pension, man vil give Apotekerne og deres Enker, er af en saadan Størrelse, at man ikke kan være bekendt fortsat at opretholde den, hvis Apotekerfonden virkelig er i Stand til at yde mere.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Der har af flere ærede Talere været citeret Udtalelser af afdøde Landstingsmand Birch, og det har været fremstillet, som om hans Udtalelser overfor de reelle Apotekere har været overordentlige skarpe. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed med den højtærede Formands Tilladelse citere Slutningsbemærkningen, som Landstingsmand Birch fremkom med ved den Lejlighed:

„Til Slutning ønsker jeg blot at sige, at jeg absolut ønsker at være med til at gøre Ret og Skel til alle Sider. Jeg ønsker ikke at forfordele nogen, og navnlig ønsker jeg ikke at træde Indehaverne af de reelle Apotekerbevillinger, mellem hvilke jeg har adskillige Venner, for nær.“ Det var altsaa Hr. Birchs Slutningsbemærkning ved denne Lejlighed, hvilket er omtrent det samme, som jeg tidligere har udtalt.

Naar det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven saa siger, at disse Udtalelser fra Landstingsmand Birch øjeblikkelig blev slaaet ned af Justitsminister Rytter, som den Gang forelagde Lovforslaget, vil jeg sige, at Justitsminister Rytter ved den Lejlighed bemærkede, at det forelagte Lovforslag slet ikke tog Sigte paa det Spørgsmaal, at han fandt, det var et meget vanskeligt Spørgsmaal, og at man havde prøvet at gennemføre det i Udlandet, men ikke med særdeles gode Resultater. Men, siger Justitsminister Rytter:

„Ogsaa det Spørgsmaal kan jo overvejes, om end det selvfølgelig ligger noget udenfor det foreliggende Forslags Ramme, hvad det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa.“

Overvejelserne førte ved den Lejlighed ikke til noget Resultat, og det var heller ikke det Formaal, som Lovforslaget den Gang tilsigtede. Men jeg kan ikke i disse Citater af Justitsminister Rytters Udtalelser se noget som helst, der fuldstændig har lagt sig paa tværs af de Udtalelser, som Landstingsmand Birch den Gang udtalte paa Venstres Vegne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, at hans Udtalelser om Handel og Vandel-Værdien som Grundlag holder nu alligevel ikke, idet det ærede Medlem meget vel ved, at hvis man skal lægge den til Grund, saa bliver det Erfaringerne fra de faktisk foreliggende Salg, den baseres paa. Det ærede Medlem kender det jo sikkert med Hensyn til et andet Omraade indenfor vor Lovgivning, hvor den Bestemmelse findes, at Vurderingerne skal ske paa Grundlag af Værdien i Handel og Vandel. Der anvender man netop Salgstatistikken som Rettesnor i saa Henseende, og det er klart, at det vil man blive nødt til. Og hvis nu Forholdet virkelig er det, som dog de fleste mener, at der betales en Overpris for reelle Privilegier under Hensyn til den Mulighed, man derigennem har for at faa et Privilegium i en meget ung Alder, saa skulde altsaa den Overpris, som intet har med Privilegiets egentlige Værdi at gøre, indgaa som et af de Momenter, der skulde være afgørende for, hvad Staten